

Alfred Christensen: Jeg skal minde den højtærede Minister om, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. I det lille Stykke Tid, som gaar forinden, kan noget afværges.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Paa den Motivering kan det ærede Medlem forsvare en hvilken som helst Mistanke, han udkaster mod et hvilket som helst Parti eller et hvilket som helst Menneske. Jeg appellerer til dette høje Ting, om det er et Grundlag for en forstandig og alvorlig Politik.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister talte i dette Øjeblik om Fantasi og uberettiget Mistænkeliggørelse. Det er kun faa Minutter siden den højtærede Minister forsvarede Forligstanken og Forligsbestræbelserne med en Henviſning til de Forlig, som Arbejderne paa Grund af de økonomiske Forhold i Samfundet mange Gange kunde være nødtvungne til at gøre. Det er kun nogle Minutter siden, at Finansministeren sammenlignede Landstinget med Arbejdsgiverne, som han maatte respektere; det er kun nogle faa Minutter siden, at han talte om, at kunde man ikke faa det hele, men kun en Fjerdedel, maatte man være glad derved. Hvad er dette andet end det, som den højtærede Finansminister for nu en halv Snes Aar siden bebrejdede de gamle moderate paa det bestemteste, den Gang han i 1894 kaldte Forliget for Forræderi? Her foreligger altsaa saa meget, at det ærede Medlem nu har Ret til at vende de samme Angreb imod den Minister, der forelægger et saadant Forligs-Toldlovsforslag og foretager disse Forligsbestræbelser, som denne selv rettede imod de gamle moderate i 1894.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Ja, dette lille Foredrag af det ærede Medlem er et nyt Bevis paa, at hele den Retning, som han tilhører, hvor han arbejder sammen med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), grunder sin Politik udelukkende paa Digt. For naar han staar her og siger, at jeg har sammenlignet Landstinget med Arbejdsgiverne og Regeringen med Arbejderne, saa vil jeg dertil bemærke, at det har jeg aldeles ikke gjort. Nej, han kunde lige saa godt sige, at jeg havde sammenlignet Regeringen med Arbejdsgiverne og Landstinget med Arbejderne. Jeg har jo ikke sagt det mindste om,

hvor jeg satte den stærkere Part; jeg har bare sagt, at naar det ærede Medlem og hans Parti for sig forsvare den Ret, at de have Lov til at slutte Forlig, det vil sige at tage en Gevinst, selv om de ikke tage den fuldt ud til de mindste Enkeltheder med Hensyn til, hvad de have fordret, saa kan han ikke for sig forlange denne Ret og sige, at det er god Politik og forsvarligt at føre Arbejderne saaledes, naar han samtidig, hver Gang vi gøre det samme i Forhold til de Magtforhold, der findes i Politik, peger Fingre ad os og siger, at vi ere halve Forrædere.

Alfred Christensen: Den højtærede Minister har søgt at stemple mig som et særlig mistænksomt Individ. Der har været andre Individder tidligere, som ogsaa have været mistænksomme, og jeg vil sige, at hvis Mistænksomheden havde været mere udbredt i 1892, var Skandalen i 1894 ikke sket; og hvis Mistænksomheden nu breder sig mere og mere, saa kan det derved maaske opnaas, at vi blive fri for en Gentagelse af, hvad der skete i 1894 — maaske en Gentagelse under endnu værre Former.

Borgbjerg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg giver det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds Ordet for en kort Bemærkning, idet jeg henstiller, at vi snart maa være færdige med de korte Bemærkninger.

Borgbjerg: Det skal være min sidste. Jeg vil blot konstatere, at den ærede Finansminister med sine sidste Ord, efter at jeg havde draget Konsekvensen af hans Sammenligning og stillet den i den rette Belysning, i Virkeligheden løb fra den Sammenligning imellem Arbejdernes Forligspolitik og Regeringens Forligspolitik overfor Landstinget, hvormed han for nogle Øjeblikke siden vilde angribe os.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal gerne lade det ærede Medlem have det sidste Ord med den lille Replik, han nu kom med; for jeg antager, at Tinget saa har faaet det rette Indtryk af, hvilke faktiske Forhold han bygger paa, naar han retter sin Kritik. Jeg er ikke løbet fra noget som helst af, hvad jeg har sagt; jeg har draget en Sammenligning imellem Forlig, som sluttes i faglige Spørgsmaal, og Forlig i politiske Spørgsmaal